

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/59/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124359332
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6124359332.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. E. XXXX/XX, XXX XX F. – D., zast. KUBINEC & PARTNERS advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Skuteckého 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 851 574, proti žalovanému: SEKIER, s.r.o., so sídlom Môťovská 497/2, 960 01 Zvolen, IČO: 31 692 885, zast. Ulianko & partners, s.r.o., Môťovská 497/2, 960 01 Zvolen, IČO: 36 856 517, v konaní o zaplatenie 780,00 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, č. k. 12C/63/2024 – 173, zo dňa 10. apríla 2025, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu, ktorým súd prvej inštancie prerušil konanie vo veci samej do právoplatného skočenia konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 13C/42/2024 mení tak, že návrh žalovaného na prerušenie konania **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

- Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd rozhodol tak, že:
„Súd konanie prerušuje do právoplatného skončenia konania vedeného Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 13C/42/2024.“
- Konštatoval, že žalovaný v podaní doručenom súdu prvej inštancie navrhol prerušiť konanie podľa § 164 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), a to z dôvodu, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 13C/42/2024 je súd oprávnený a zároveň povinný skúmať charakter predmetných platieb a rozhodnúť, či sa jednalo o platby nájomného alebo nie a komu patrili a tým zodpovedať otázku, či skutočne mohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu. Predmetný návrh zopakoval aj na pojednávaní dňa 08.04.2025. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že predmetom konania vo veci samej je nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré mal žalovaný prijať titulom uhradeného nájomného bez právneho dôvodu. Žalobca uhradil na účet žalovaného nájomné v čase, keď vlastníkom nehnuteľnosti už nebol žalovaný. Žalovaný uhradené nájomné neodovzdal novému vlastníkovi nehnuteľnosti a nový vlastník nehnuteľnosti žiadal od žalobcu doplatenie zmeškaného nájomného. Predmetom konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 13C/42/2024 je určenie neplatnosti výpovede nájomnej zmluvy k bytu, pričom v predmetnom konaní je žalobca A. B. C. a žalovaným G. H.. Okresný súd vzhľadom na skutočnosť, že v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/42/2024 už bolo vykonané dokazovanie a pojednávanie bolo odročené na 17.04.2025 len za účelom vyhlásenia rozhodnutia, pričom z výsledku konania bude zrejmé, či sa v tomto konaní jedná o bezdôvodné obohatenie žalovaného, mal súd prvej inštancie za to, že je v súlade so zásadou právnej istoty konanie vo veci vedenej pod sp. zn. 12C/63/2024 prerušiť.
- Proti tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca (ďalej aj ako „odvolateľ“), a to z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP. Žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. d) zrušil. Nesúhlasil s názorom prvoinštančného súdu, že v konaní vedenom

na okresnom súde pod sp. zn. 13C/42/2024 sa rieši otázka zásadného významu pre rozhodnutie súdu vo veci samej. Mal za to, že právnú otázku, či došlo alebo nedošlo k bezdôvodnému obohateniu je oprávnený vyriešiť samotný súd prvej inštancie vo veci samej. Jej vyriešenie nezávisí od ukončenia sporu týkajúceho sa neplatnosti výpovede. Vytýkal prvoinštančnému súdu, že sa neriadil zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania vyjadrenej v čl. 17 CSP ako aj práva na spravodlivý proces. Bol toho názoru, že prerušenie konania povedenie len k zbytočnému a neúčelnému predĺženiu celého sporu, čím dôjde k porušeniu princípu spravodlivej a účinnej ochrany práv žalobcu. V závere odvolania vytýkal súdu nedostatočné odôvodnenie odvolaním napadnutého uznesenia.

4. K podanému odvolaniu sa vyjadril žalovaný, pričom poukázal na priebeh konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 13C/42/2024, v ktorom bol dňa 17.04.2025 vydaný rozsudok, ktorým súd prvej inštancie okrem iného rozhodol o neplatnosti výpovede z nájmu bytu (I. výrok). V predmetnom rozhodnutí sa okresný súd *expressis verbis* zmienil aj o platbách žalobcu ako o platbách nájomného (a nie ako o plnení bez právneho titulu). Ak by bol rozsudok okresného súdu hypoteticky potvrdený odvolacím súdom, tak podľa názoru žalovaného bude vylúčené, aby sa vo vzťahu k predmetným platbám jednalo o bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Podľa názoru žalovaného je vylúčené, aby naraz výpoveď z nájmu bola súčasne neplatná z dôvodu neuhradenia nájomného (§711 ods. 6 písm. d) OZ) a kumulatívne, aby sa zároveň jednalo o bezdôvodné obohatenie žalovaného titulom tých istých platieb vykonaných žalobcom. Mal za to, že v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 13C/42/2024 sa rieši otázka podstatného právneho významu, ktorá môže mať zásadný význam v konaní, a teda prerušenie konania považoval za dôvodné, a preto rozhodnutie okresného súdu považoval za vecne správne.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. n) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím *ex offio* na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), ktoré ale nezistil, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a *contrario*), po preskúmaní rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť tak, že sa návrh žalovaného na prerušenie konania zamietajú.

6. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

7. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

8. Citované ustanovenie § 164 CSP, ktoré súd prvej inštancie aplikoval na prejednávajúcu vec, upravuje možnosť súdu prerušiť konanie a to fakultatívne, to znamená, že súd nemusí, ale môže prerušiť konanie vtedy, ak prebieha iné súdne konanie v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v prejednávanej veci. Toto fakultatívne prerušenie súdneho konania prichádza do úvahy iba vtedy, ak iné súdne konanie môže vyriešiť otázku, ktorá je po skutkovej a právnej stránke rovnaká aká je v prejednávanom súdnom konaní. Súd pri zvažovaní o tom, či preruší súdne konanie alebo nie, musí prihliadať na to, či prerušenie konania nepovedie k zbytočnému predlžovaniu sporu. Prerušenie konania má zamedziť tomu, aby súdy nerozhodovali o tej istej otázke rozdielne. Hlavnými kritériami pre posúdenie vhodnosti prerušenia konania podľa § 164 CSP sú aj dĺžka konania, právo sporových strán na rýchlu a účinnú ochranu aj v intenciách čl. 17 CSP a zamedzenie prípadných odlišných rozhodnutí súdov o tej istej otázke na podklade zhodných skutkových okolností, a taktiež aj hospodárnosť konania. Rozhodnutie o prerušení konanie je vecou úvahy súdu, ktorý posúdi, či je rozumné a vhodné prerušenie konania. V takom prípade stoja proti sebe dve práva, a to právo na spravodlivý proces a hospodárnosť a rýchlosť konania.

9. V danom prípade žalovaný navrhoval prerušiť konanie vo veci samej do času pokým okresný súd nerozhodne vo veci vedenej na okresnom súde pod sp. zn. 13C/42/2024. Dôvodom prerušenia konania mala byť existencia otázky, ktorá má mať zásadný význam pre konanie vo veci samej. Predmetom konania v tomto spore, je nárok žalobcu, ktorým si uplatňuje voči žalovanému vydanie bezdôvodného

obohatenia za platby nájomného, ktoré tento prijal v čase, kedy už nebol vlastníkom predmetu nájmu (bytu), zatiaľ čo v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 13C/42/2024 sa žalobca voči tretej osobe (novému vlastníkovu predmetu nájmu) domáha určenia neplatnosti výpovede z nájmu. Z uvedeného je tak zrejmé, že v týchto vzájomných konaniach abscentuje skutková, ale aj právne rovnaká otázka. Zatiaľ čo v konaní vedenom vo veci samej, v ktorej okresný súd rozhodol o prerušení konania je predmetom sporu skutkové zistenie, či v danom prípade ide alebo nejde o bezdôvodné obohatenie, a ak áno, tak kto sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil (§ 451 a nasl. OZ), zatiaľ čo v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/42/2024 sa rieši otázka neplatnosti výpovede postupom podľa § 711 ods. 6 OZ, kde súd skúma splnenia zákonných predpokladov pre určenie platného resp. neplatného skončenia nájmomného vzťahu k predmetu nájmu. Na to, že by okresný súd mohol rozhodnúť o existencii bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, nie je potrebné posudzovať platnosť výpovede z nájmu danému žalobcovi v konaní vedenom pod sp. zn. 13C/42/2024. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia sa posudzuje podľa toho, či žalovaný prijal plnenie bez právneho dôvodu (napr. bez právneho titulu) alebo takéto plnenie nie je bezdôvodným obohatením, pričom túto otázku si môže súd prvej inštancie posúdiť samostatne na základe dôkazov vykonaných v konaní vo veci samej. Odvolací súd uvádza, že § 164 CSP predpokladá prerušenie konania len v prípade, ak ide o predbežnú otázku, ktorú si súd nemôže posúdiť samostatne. V danom prípade, však nejde o predbežnú otázku v pravom slova zmysle - posúdenie právneho dôvodu plnenia je súčasťou merita veci a nie otázka, ktorú by mal vyriešiť súd v inom konaní. Odvolací súd je preto toho názoru, že prerušenie konania je v danom prípade v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania v zmysle čl. 17 CSP.

10. Z uvedeného je tak zrejmé, že v danom prípade nebol daný žiaden z fakultatívnych dôvod na prerušenie konania, a preto odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu o prerušení konania vo veci samej do právoplatného skončenia konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 13C/42/2024 zmenil podľa § 388 CSP tak, že tento návrh žalovaného zamietol.

11. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.